

HOOGVEEEN

Meer loon voor medewerkers
DOC Kaas

Ongeveer 12.000 werknemers in de zuivelsector kunnen een loonsverhoging verwachten van 5,5 procent. Dat zijn de vakbonden en werkgevers overeengekomen in de cao-onderhandelingen. De cao geldt voor bedrijven als DOC Kaas, FrieslandCampina en Arla Foods. Het loon wordt in twee stappen verhoogd. 1 juli van dit jaar stijgen de lonen met 2,5 procent en een half jaar later, op 1 januari 2022, stijgen de lonen met nogmaals hetzelfde percentage. Er blijft nog 0,5 procent aan loonsverhoging over, daarover gaan de vakbonden en werkgevers nog een keer in beraad om nieuwe afspraken te maken. Een optie is om dit aan de eindejaarsuitkering toe te voegen. Een andere optie is om vanaf 2026 dit percentage aan de werkmerspremie van het nieuwe pensioenstelsel toe te voegen. De pensioenregeling wordt sowieso verbeterd. De premie die werkgevers bijdragen wordt verhoogd. De cao loopt tot eind 2023.

HOLLANDSCHEVELD

Ook broer H. en moeder in de cel

Vervolg van voorpagina

Begin dit jaar, bijna negen jaar na de zwembadmoord, kwam bij de politie nieuwe informatie binnen over de zaak. Toen is een Team Grootchalige Opsporing (TGO) opgericht en het onderzoek weer opgepakt. Dat leidde op 7 en 8 juli niet alleen tot de nieuwe arrestatie van Monique H., maar ook van haar broer Marcel (39) uit Nieuw-Roden, die twaalf jaar terug ook al verdachte was. Ook hun moeder Coby (59) uit Roden zit vast. Monique H. woont inmiddels al heel wat jaren in Holland-scheveld met een nieuwe partner met wie ze ook kinderen heeft gekregen. Ze heeft een tijd lang als thuiskeeper gewerkt in het dorp. Behalve de drie familieleden pakte de politie ook een 56-jarige man uit Kampen op. Hij zou Elzinga en Marcel H. hebben gekend uit het motorcrosscircuit. Het voorarrest van de vier verdachten is vorige week met veertien dagen verlengd. Ze zitten in beperkingen, waardoor hun advocaten en het Openbaar Ministerie voorlopig niks mogen zeggen over de zaak.

Elzinga werd in 2012 gedood. NDCMediagroep

Project Slapend blij worden wil 78 kinderen in Hoogeveen voorzien van bed

■ 'Een van de geheimen van stille armoede is dat kinderen vaak geen (eigen) bed hebben'

HOOGVEEEN Stichting Solidair Groningen & Drenthe heeft in Hoogeveen, in samenwerking met SWW, DorpscoöperatieHollandscheveld-Verbindt en Stichting ONE, de afgelopen maanden gewerkt aan de ontwikkeling van Slapend blij worden. In dit project wordt aandacht gevraagd voor (de gevolgen) van stille armoede. Concreet is het streven voor de komende jaren om 78 kinderen in de gemeente Hoogeveen te voorzien van een nieuw, compleet bed. De totale kosten van het project bedragen ruim 70.000 euro.

„Armoede is meer dan het moeten leven van weinig geld. De gevolgen van armoede op iemands leven kunnen groot zijn”, weet Merian Rozema, maatschappelijk activeringswerker en projectleider van Solidair Groningen & Drenthe. „Armoede ontleemt mensen wat eerst vanzelfsprekend was of wat voor anderen vaak vanzelfsprekend lijkt. Door schaamte wordt over dit alles vaak niet gesproken en zo bestaan er in veel gezinnen geheimen die voor de buitenwereld, ook voor hulpverleners, verborgen blijven. Een van die geheimen is dat kinderen vaak geen (eigen) bed hebben.” Terwijl volgens haar een goed, eigen bed essentieel is voor een goede nachtrust. „Een goede nachtrust draagt bij aan de algehele gezondheid van kinderen waardoor (school) prestaties verbeteren. Schaamte vanwege het ontbreken van een bed valt weg waardoor kinderen vriendjes mee naar huis nemen, dit draagt bij aan de sociale contacten in gezinnen.”

Eerste plaats in het noorden Hoogeveen is de eerste plaats in het noorden waar de stichting Slapend blij worden uitvoert. Rozema: „Op basis van netwerkgesprekken hebben wij onderzocht of de problematiek van stille armoede wordt herkend in Hoogeveen. We hebben daarbij ook gekeken naar cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek. Die wijzen uit dat in 2018 in de gemeente Hoogeveen 1700 huishoudens moesten rondkomen van een laag inkomen (7,3 procent). In Hoogeveen ligt dit aantal iets lager dan in Nederland (7,9 procent), maar iets hoger dan in de provincie Drenthe (7,1 procent). In de gemeente Hoogeveen leven ongeveer 900 kinderen in een gezin met een inkomen onder de lage inkomensgrens. Dit is 7,7 procent van alle kinderen in de gemeente.”

Succesvolle ervaringen in Tilburg Het idee voor Slapend blij worden is ontstaan door ervaringen

Een eigen bed is belangrijk voor een kind. Andrea Piacquadro via Pexels

in Tilburg. Daar is collega-organisatie De Vonk in samenwerking met lokale maatschappelijke organisaties en met behulp van de plaatselijke serviceclub in 2019 de beddenactie 'Ieder kind een bed' gestart. Bij deze actie stond aandacht voor stille armoede in gezinnen centraal. „Wij hebben onderzocht of deze situatie ook aan de orde is in de gemeente Hoogeveen door over

het bestaan van dit geheim in gesprek te gaan met SWW, Dorpscoöperatie HollandscheveldVerbindt en Stichting ONE. Het succes in Tilburg en de herkenning van de problematiek bij de lokale organisaties in Hoogeveen zijn aanleiding voor ons om dit project in het noorden van Nederland mogelijk te maken.” Als blijkt dat het project definitief doorgang kan vinden, dan wor-

den volgens Rozema alle bij de doelgroep betrokken partijen benaderd om mee te werken aan het bekendmaken van het project.

Heel specifiek is het streven in Hoogeveen om 78 kinderen te voorzien van een nieuw, compleet bed. „Dit is een geschat aantal op basis van vergelijkingen met de cijfers in Tilburg. Het blijft lastig een goede inschatting

te maken”, geeft Rozema toe. In eerste instantie wordt ingezet op nieuwe bedden, zodat kinderen er lang mee voort kunnen.

Lionsclub Hoogeveen Om daadwerkelijk te kunnen starten is financiering nodig. In het bedrag van 70.000 euro zijn onder meer ook trainingskosten van hulpverleners en vrijwilligers en projectcoördinatie opge-

Nicole Donkervoort

Bestuur De Es houdt zich op de vlakte

Vervolg van voorpagina

ECHTEN Het lijkt een beetje op een wellles-nietes-spelletje bij het conflict tussen de familie Elsinga en de rest van de 'bewoners' van de brink in Echten. Matje Hummel wijst erop dat het terras juist in de baanderhoek bij haar boekbinderij werd geplaatst. Er werd een nieuw terras voor museum en Belle gecreëerd tussen beide panden, maar dat leidde tot veel discussie over aantallen verkochte kopjes koffie. Het bestuur van De Es was er op een gegeven moment helemaal klaar mee. „Maar wij hebben afgesproken dat we geen uitlatingen doen over het kindervagenmuseum. Natuurlijk is het jammer dat het museum verdwijnt, maar zij hebben na hun bevindingen deze keuze gemaakt”, verzuicht Baas. Voor voorzitter Jan Nijboer van stichting De Es is de situatie extra vervelend, want hij was het die het museum naar Echten haalde en gaf de museum-eigenaars lang het voordeel van de twijfel. Marianne Elsinga vindt het net zo

gesprek met mensen over een nieuwe locatie in een straal van twintig kilometer rond Nijeveen. Er wordt onder meer gesproken met de Maatschappij van Weldigheid in Frederiksoord. Stichting De Es in Echten moet nu op zoek naar een nieuwe huurder. Voordat het kindervagenmuseum van Nijeveen naar Echten kwam, had kunstenaar Erik Zwerijnen er een galerie naast zijn andere in Groningen. ■

Peter Neffens

Voormalig CDA-politicus Jan Mastwijk en zijn vrouw zeggen partijlidmaatschap alsnog op

HOOGVEEEN Oud-CDA-Kamerlid Jan Mastwijk en zijn vrouw Hilma, die namens de partij in de gemeenteraad van Hoogeveen heeft gezeten, hebben hun partijlidmaatschap opgezegd. Mastwijk twijfelde afgelopen voorjaar al, maar na het vertrek van het kritische Kamerlid Pieter Omtzigt heeft het Hoogeveense echtpaar de knoop doorgehakt. „De afgelopen tien jaar is er wel meer gebeurd waarvan ik me heb afgevraagd: kan dat niet anders? Maar we hebben ook altijd gezegd: 'We lopen niet zomaar weg'.” Maar nu Pieter Omtzigt vorige maand bekendmaakte het CDA de rug toe te keren, volgen Jan en Hilma Mastwijk het voorbeeld van het Twentse Tweede Kamerlid. Omtzigt, die de misstanden rondom de kinderopvangtoeslag aan het licht bracht, stapte op nadat een kritische interne memo van hem over de CDA-top uitlekte. Het populaire Kamerlid werd tegengewerkt binnen zijn eigen partij, die niet zat te wachten op zijn kritische houding.

Niet over één nacht ijs „Ik denk dat Omtzigt hetzelfde heeft gedaan als wij; je valt niet over één ruzietje, maar als er meer gebeurt, ga je je op een bepaald moment wel afvragen of je je nog thuis voelt bij een partij”, verklaart Mastwijk. Dat is voor hem en zijn vrouw niet meer het geval. Volgens hen is het CDA niet goed omgegaan met het Kamerlid, dat nota bene ruim 340.000 stemmen kreeg tijdens de verkiezingen maart.

Eind maart kondigde Mastwijk, die behalve acht jaar lang in de Tweede Kamer ook voor het CDA in de Provinciale Staten heeft gezeten, op Twitter aan op te stappen als er geen ruimte meer was voor iemand als Omtzigt. „Dat was bedoeld als waarschuwing. Ik weet heus wel dat het niet van mij afhangt, maar ik word wel gevolgd door CDA-politici en wilde een signaal afgeven.” Mastwijk werd in 1987 lid van het CDA, zijn vrouw volgde een jaar of twee later. „Spijt dat we nu alsnog hebben opgezegd, hebben we niet. We hebben het niet in een opwelling gedaan. Ons ver-

Jan Mastwijk in de studio van Radio Hoogeveen. André Weima

Ouders voeden kinderen graag Drentstalig op

BEILEN Masterstudent Amber Tieck heeft tijdens haar stageperiode bij streektaalorganisatie Huus van de Taol een onderzoek gedaan naar het Drents- en meertalig opvoeden van kinderen. Ouders blijken een positieve houding tegenover de streektaal te hebben, ook wanneer ouders zelf niet Drentstalig zijn opgevoed. Veel ouders die niet Drentstalig opvoeden vinden dat dit wel nodig is. Naast de behoefte om kinderen op te voeden met de Drentse taal bestaat ook de drang om ervaringen uit te wisselen en (les) materiaal in het Drents aan te bieden. Er is inmiddels bewijs genoeg dat meertalig opgroeien

juist erg positief uit kan pakken voor kinderen. Tegelijkertijd zit daar een pijnpunt, veel ouders zijn ervan overtuigd dat het spreken van de Drentse taal een negatieve invloed op de schoolprestaties en carrièrekansen van hun kind zou kunnen hebben. In de conclusies merkt Tieck verder op dat bewust nadenken over de taal die je wilt spreken vaak een vraagstuk voor na de geboorte blijkt. Tieck benadrukt verder dat Drentstaligen zelf een positief beeld van het Drents hebben. De Drentstaligen hebben zelf de toekomst van de taal in handen door haar actief uit te dragen. ■